U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **N. T. C.,** zast. Mgr. Richardem Polmou, advokátem se sídlem nám. Republiky 946, Mladá Boleslav, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra,** Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce podané proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 30. 9. 2004, č. j. 48 Az 140/2004 - 24,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou u Krajského soudu v Praze dne 10. 12. 2004 se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal zrušení shora označeného rozsudku, kterým byla zamítnuta žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra č. j. OAM-1727/VL-08-SE01-2003 ze dne 24. 5. 2004, jímž nebyl žalobci udělen azyl z důvodu nesplnění podmínek uvedených v §§ 12, 13 a 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu), a kterým bylo současně rozhodnuto, že se na osobu žalobce nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu.

Stěžovatel současně požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Ze spisu vyplývá, že výše uvedený rozsudek, ve kterém byl stěžovatel řádně poučen o možnosti podat do dvou týdnů od doručení rozsudku kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně prostřednictvím Krajského soudu v Praze, byl z důvodu, že stěžovatel nebyl na jím uvedené adrese zastižen, uložen dne 10. 11. 2004 u držitele poštovní licence (na poště). Ze spisu přitom vyplývá, že krajský soud ověřoval místo pobytu stěžovatele, přičemž v databázi Ministerstva vnitra bylo zjištěno, že stěžovatel se na adrese, na niž mu bylo doručováno - Pobytové středisko Bělá – Jezová, zdržoval do svého svévolného odchodu dne 2. 12. 2004.

Při doručování, v souladu s § 42 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v návaznosti na § 46 odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (ve znění účinném v době

doručování), platí, že si má adresát uloženou písemnost do 10ti dnů vyzvednout a nevyzvedne-li si zásilku do 10ti dnů od uložení, považuje se poslední den této lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl. Za den doručení je tak nutno považovat desátý den od uložení písemnosti, tedy 20. 11. 2004. Jelikož tento den byla sobota, posouval se konec lhůty na nejbližší následující pracovní den, tedy pondělí 22. 11. 2004 v souladu s ustanovením § 40 odst. 3 s. ř. s.

Na výše uvedeném závěru nemůže ničeho změnit ani ta skutečnost, že stěžovatel si vyzvedl zásilku osobně dne 1. 12. 2004, neboť i za této situace je třeba vycházet z fikce doručení uvedené v ustanovení § 46 odst. 4 o. s. ř.

V souladu s § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. pak stanoví, že lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty, podle již zmíněného ustanovení § 40 odst. 3 s. ř. s., nejblíže následující pracovní den.

Protože dnem, který určil počátek běhu předmětné lhůty (dnem fikce doručení), bylo v dané věci pondělí 22. 11. 2004 a jednalo se o lhůtu dvoutýdenní, posledním dnem pro podání kasační stížnosti bylo pondělí 6. 12. 2004.

Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout (§ 106 odst. 2 in fine s. ř. s.).

Vzhledem k tomu, že kasační stížnost byla Krajskému soudu v Praze podána osobně až dne 10. 12. 2004, nezbývá než konstatovat, že lhůta pro podání předmětné kasační stížnosti byla zmeškána a Nejvyšší správní soud ji jako takovou musel podle § 46 odst. 1 písm. b) a § 120 s. ř. s. odmítnout.

Stěžovatel rovněž navrhoval, aby byl kasační stížnosti přiznán odkladný účinek dle ustanovení § 107 s. ř. s. V situaci, kdy byla kasační stížnost odmítnuta, se Nejvyšší správní soud tímto návrhem již zabývat nemohl, a také se jím nezabýval.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. března 2005

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu